

הקטוע

הקטוע יוצא בקב ש"ו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר... בפרק במה אשה (שנה דף טו.) פרש"י משום דלאו...

שעם ביום הכפורים עמד רבי יצחק בר נחמני על רגליו ואמר אני ראיתי את רבי יהושע בן קאי אשיצא בסנדל של שעם ביהודי ואמינא...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה לו כמין דפוס רגל ומוקק בו מנעל להסיק פרום...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... עושה כמין דפוס רגל ומוקק בו מנעל להסיק פרום...

יום הכפורים פרק שמיני יומא

שעם. מן גומא שקורין פ"ו: בתענית צבור. הנגזר על הגשמים... דמקן במסכת תענית (דף ע"ג) אסור גנועילת הסנדל: בדרהבני...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

הקטוע יוצא בקב ש"ו פרש"י... שנתקע רגלו עושה עור לראשי שוקיו וגורר שוקיו ונעקע שוקיו...

עין משפט
גר מצוה

עד א מיי פ"ב מהלכות
שבת הלכות ט"ו ע"ב
פ"ח סי' שבת ע"ב

הנהגות הב"ח

(א) גבי' אפטר צמולין
פשיטא. ג"כ פי' הא
דקאמר היכא דאפטר
צמולין דבי"ע לא פליגי
פרקי ליה הא פשיטא
ומאי אמר לנאמטעין:
(ב) שם ר"מ לא אשלים
ליה כיסיה חז"ל ר"מ
אחזיקה בגלגל וקביה ע'
קברי דלפני דהוא גבול
גרסייה. אמרו ליה
תלמידיה כי ויתבשר כי
אמר ליה הכי כי אמר
ליה תלמידי כי: (ג) אמר
מטריה ועילתיה למתה
אשקיה מתלה חזו טעמי
אשפטיה: (ד) שם ואינו
ממות וזנו ממת לו
עין ירמיהו ומתקן:

גליון הש"ס

ג"כ פשיטא פשיטא
מדרבנן. וכן פ"א
ירמיהו דף ג' ע"א
וע"כ:

הנהגות

מהר"ב רנשבורג

א' נמי כיום ראשונים
האכילין בשר חזיר. ר"ב
עין כתיב' עיני כדברי
הב"י כ"ד ס"ח ק"ו:

תורה אור השלם

(א) ואמר יתנו עשר
אבי את הארץ ראו נא
כי ארו עיני כי עמקתי
קמט דבש תהו:
[שמואל א' ד' ט"ז]

(ב) וימצאו איש מצרי
בשדה ויקחו אותו אל
דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מימין:
ויתנו לו פלח דבלה
ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי לא
אכל לחם ולא שתה
מים שלשה ימים
ושלשה לילות:
[שמואל א' ב' א' - ב']

(ג) כי בצל התקפה צל
הקפה ויתנו דעת
התקפה תחתיה בעליה:
[תהלים ג' י"ב]

(ד) ומקנת תבואת
שמש ומקנת גריש
תמים:
[תהלים י"ד]

(ה) ואמר אפתיה פני
קום אראה מה אחרתיה כי דוד תתקפת הנה פנים לא אמן קום:
[תהלים ל"ג י"ג] וימצאן קשר בקרבה לאמר אחי בלתי היתה לי עקרה וארני וכן: [בבבא בת' י"ב]

אפשר בחולין פשיטא. דמתקנין ליה: לא צריכא בשבת. שאפי
הוא שבת שאסור להפריש תרומה ומעשר יפרישוה ולא יאכליהו טבילים:
בעציץ שאינו נקוב. טביל שלו מדרבנן וצדקה דהפרשת מעשרות
בשבת דרבנן אשמועינן שיהיה השבות ולא יאכליהו טבל דרבנן
לאתו למשרי נמי טבל דאורייתא

פלא דצילה: אליה. נשר שמן מאד: למורחה ש"ל תאנה. שהשמש
מכה סס מן הצקר עד חלות היום והשמש ממתק את הפרי: ומתגר.
לשון מעדנים: קפחיה. כפאו ונטל ככרו הימנו: אהדרוהו בלגי
וציעו. סבצוהו צני העיר והקיפוחו לגינין של דבש ומתיקה וקערות
של מצילין: דייק בשמא. בשמו של

פלא דצילה: אליה. נשר שמן מאד: למורחה ש"ל תאנה. שהשמש
מכה סס מן הצקר עד חלות היום והשמש ממתק את הפרי: ומתגר.
לשון מעדנים: קפחיה. כפאו ונטל ככרו הימנו: אהדרוהו בלגי
וציעו. סבצוהו צני העיר והקיפוחו לגינין של דבש ומתיקה וקערות
של מצילין: דייק בשמא. בשמו של

אפשר בחולין פשיטא (ב) לא צריכא בשבת
בשבת נמי פשיטא מטלול מדרבנן הוא
הכא במאי עסקינן בעציץ שאינו נקוב דרבנן
מר סבר טבל חמור ומר סבר תרומה חמורה
לימא תנאי היא דתנאי א מי שנשכו נחש קורין
לו רופא ממקום למקום ומקורעין לו את
התרנגולת וגוזזין לו את הכרשין ומאכילין
אותו ואין צריך לעשר דברי רבי ר' אלעזר
בר' שמעון אומר לא יאכל עד שיעשר נימא
ר' אלעזר בר' שמעון היא ולא רבי אפי'
תימא רבי עד כאן לא קאמר רבי התם אלא
לענין מעשר ירק דרבנן אבל במעשר דגן
דטבל דאורייתא הוא אפי' רבי מודה דאי
שרית ליה בעציץ שאינו נקוב אתי למיכל
בעציץ שהוא נקוב ת"ר מי שאחזו בולמוס
מאכילין אותו דבש וכל מיני מתיקה שהדבש
וכל מיני מתיקה מאירין מאור עיניו של אדם
ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר א ראו נא
כי אורו עיני כי מעמתי מעט דבש הזה ומאי
אע"פ שאין ראייה לדבר דהתם לאו בולמוס
אחזיה אמר אביי ל"ש אלא לאחר אכילה

צעל הצית אס נאה אס כעור:
אש"ימו י"ה ניסיוהו. ערב שבת
היום והפקדו אללו כיסס: דבי
שמישי. של ערבי שבתות: לית בהו
פמטשא. מתוך שלדס צננומה מהרכל
ורואה חלומות ומתכוון היה לחתמו
שלא ילך ויטלנו: חזו מלפחי אשפמיה.
לאו עדשים על שפמו: יהבו סימנא
דבייתיהו. צעלין אמר שמתני לנו
עסקינו וזה לך סימן שאלתסם היום
עדשים: מים ראשונים האבי"ו בשר
חזיר. פונקד ישראל היה מוכר
לישראל דברים המותרים ומאכלסם
ומוכר לנכרים נשר חזיר מנוסל
בא ישראל לפונקד ולאסו שלא
נטל דיוו כשהסב לאכול ונתן לפניו
נשר חזיר: מים אחרונים הרגו את
הנפש. זו היא אשמו של זה שאילו נטל
מים אחרונים דרך הטוליס ידים
לקנה את שפמס צדיס טופחות ולא
היו עדשים נרלין: ואינו ברוחות.
גדולות וכפולות למטן: משחקות
בו. מלאות זו כשפיהס לשקום:
למקטליה

רבינו הנגאל

נימא כתנאי מי שנשכו
נחש קורין אותו רופא
ממקום למקום וקורעין לו
התרנגולת וגוזזין לו כרשין
ומאכילין אותו ואין צריך
לעשר דברי רבי ר' אלעזר
בר' שמעון אומר לא
יאכל עד שיעשר ומסקנא
הי"מ מעשר ירק הוא
מדרבנן. אבל מעשר
דאורייתא דברי הכל עד
שיעשר: ת"ר מי שאחזו
בולמוס מאכילין אותו
דבש וכל מיני מתיקה
שכל מיני מתיקה מאירין
את העינים בו. אמר אבי
לא שנו אלא אתר אכילה
אבל קודם אכילה מטר
גריר שינו וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אותו
אל דוד ויתנו לו לחם
[למכור] וישקהו מים
ויתנו לו פלח דבלה ושני
צמקים ויאכל ותשב רוחו
אליו. ר' יוחנן אחויה
בולמוס וירן למורחה של
תאנה ואכל בו וקרא
והחכמה תחיה בעליה. ר'
יוסי אחויה בולמוס
ויקח הרועה כלומר אכל
כל מה שהיה לו: וירושלמי
רב הונא עשרים וארבע
עשרות לשל דרבנן
אבל ר' יהודה קופח את
כל העיר. ר' מאיר הוה
דאיך כשטא בו ואילעו
בבבא דרשיה כידור
ובההוא דהוה שמי
[בלת] וכו': מי שנשכו
כלב שוטם אין מאכילין
אותו מפני כבוד שלו
והי' תמיד בן חרש
מתר: ת"ר ה' דברים
נאמרו בכלב שוטם פיו
פתוח בו. ממא הוי רב
אמר נשים כשמתיה
משחקות בו מטולא אפר
רוח חזות שורה עליו
וכשהורגין אותו אין

ליקובי רשי

בולמוס. מולי האלוס
ממת רבנן עיני סות
והוא מסקן למות ולעיל
ע"א. ומסנר תבואות
שמיש. שהיה אלול
פמורה לתמה וממתק
הפירות ויכריס לג' י"ז.
ומסנר. לשון עדנים
ומתק [שם י"ג]. קפחת
את הרועה. וקפמו
קמו ומכרו קפחת אס
הרועה צימלס (דף ע"ג).
[מריחות ה.]. כי דוד
תהפכות הבה.
מהפכין לניו למעס
[דברים ל"ב ט]. האכילין בשר חזיר. שהיה חטוי מוכר נשר שוטם ישראל ומכסל ומאכלסם וכשהפסד
טובים כל חטוטת מאכליו נבלות וכל יחודי אחד לאכול ולא טעל דיוו וכפסדו זה שטוב טובים הוא ולאכילין נשר
חזיר [תולין ק.]. ואמר צ"ב"ה נאופים. אמר לי לבי על זו שבלתה והוקנה נחלושים כשחוקותינו חנו מנותיה
ממנה ומלא חלות ונמלס ומחור כה והכי היא עונתה צנונים כלשר בתתלס [ויחוקל כג. ט"ז]. רוח רעה שורה עליי. וכשעשן חלס שורה חיינו ורובנוגו [שם ט"ז].

עין משפט
נר מצוה

צא א' מ'י' פ'י' מ'ל'מ'ת
מ'כ'ו'ה ל'כ'ה א' ס'מ'ג'
ל'א'ו'ן מ':
צ'ב ב' מ'י' ס'ס ה'ל'כ'ה ה':
צ'ג ג' מ'י' ס'ס מ'י' ה'ל'כ'ה:
צ'ד ד' מ'י' פ'י' מ'ל'מ'ת
מ'כ'ו'ה ה'י' מ' ס'מ'ג'
ע'פ'ן מ'י' ט'ו'ש'ע א'ו'י'ם א' ס'מ'ג'
ח'ת פ'ק'ד' מ':
צ'ה ה' מ'י' פ'י' מ'ל'מ'ת
ד'ע'ת ה'ל'כ'ה ה':

גילוי השמים

גם יחיד עששה
תשובה מוחלין כפי
העולם הימי' מפלג
במאמר חוקר דין ה"א
כפי מה שפירש חת"ם
בפני האלה ליתום חת"ם
זה הלא הלא הלא הלא הלא
עמ"ל:

תוספות ישנים

וצריך לפרש את
החטא וע"י כך חוקר
תפלתו על יום הכפורים
זה מה שחטטו לפניך
באותו המרחק: תשובת
רשעים מוחלין
מבבבת. ח"ק אמר
שחטטו נור מיהו מ"מ
סוף כלל לדי מקלה ש"ן
דון של יחיד נקט
לחוקרין כחלש חת"ם ו'י'
ל'ה א' נ'ק' מ'י' ל'ת'ק ה'א'
ל'א'מ'ר י'ס' נ'ק'מ' ל'ח'י'ם ב'ן
ק'וד' מ'ר ד'ן ב'ן ל'ח'ר ב'ן
ק"ן:

רבינו הגאון

אליכם כי אני בעלתי
בכס תשובה מוסריין.
גדולה תשובה שאילו
הגיע שחטתו עד כסא
הכבוד התשובה כספרה.
שנאמר שובה ישראל עד
אל ה' גדולה תשובה
שאלות. את לא תעשה
בשבתה והוא המגיש
אשתי ויבשרו אחרי כי
אוקצנו לא קשיא אל
ביתו אה בצבור. כלומר
אין זה הדין בצבור אלא
ביתו. גדולה תשובה
שקריבה הגאולה
ועבודתו ועשין לו כובית
ומארת ימיו כובית
ויבוס רשע מרובו ויהי.
גניא אדם מקיבו תחירו
ספק מתפייס לו ספק אין
המתפייס לו אבל הקביה
דאי מתפייס לו אפילו
בדברים שנאמר קחו
עמכם בדברים וישבו לו
ה' ולא עוד אלא שחוקק
לו טובה שנאמר וקח
טוב ולא עוד אלא
שפעלה עליו הכתוב
כאילו הקריב קרבן
שנאמר ותשלמה פרנס
שפתיו. היכי רפי בעל
תשובה אמר רב כל שבע
ליו עבירה פעם א' ובי'
ליו עבירה. מחו"ר
יהודה באותו מקום
באותה אשה או כיוצא
בה ובאותה פרק.
בעבירות שבין אדם
כסוי חטאה. בין אדם
לחבירו מכסה פשעיו לא
יצא יו"א כגון חטא
מפורסם וכן חטא
שאינו מפורסם. וי"א
י"ב כי יהודה אמר
עבד אדם כבירה פעם
ראשונה ושניה ושלשית
מוחלין לו אם ישבו
ברביעה אין מוחלין לו
שנאמר על שלשה פעם
על פנימיו שלש ע"ב. עבירות שבין אדם למקום אם יהודה עליון יו"א זה אינו ארוך עוד להתירו
עליון אחר ומוחלין עליון עליו הכתוב אמר כסיל שונה הוא אדם מבישר שנאמר
וחטאתו אחר מביא חטאי סכיל מקום סכיל שונה הוא אדם כיון שעבד אדם ושנה בה
התורה לו ועשיתו לו כבירה. ארוך לפרוש את החטא שנאמר ויעשו להם אלהי ויהי. וזה אמר אי"צ שנאמר סכיל
חטאת. אלא אם אין מקום ויעשו להם אלהי וזה כ"י. פ'נסיים טובים עמדו להם לישאל מה עשה אמר יבחר סכיל
שנאמר וכן לא האמנתם כי להקדישין ואם אין מחו"ר נא מספרן וגו' ורוד אצל] יבחר סורתינו שנאמר אשר

לא תעשה שבתורה. לא יוכל בעלה הראשון וגו'. כי כשלת בעונך.
עונך יחשב כמכשול שהיא סגנה: בעליהם (חזו) [הוא] יחיה. על כל ש
שעשה ואף על העבירות: מתפייס הימנו. מקבל הימנו פיוס:
ונשלמה פרים שפתינו. במקום פרים: נדבה. מקובלת בלזון יומר

(6) אמר ר' יוחנן גדולה תשובה שדוחה את
לא תעשה שבתורה שנאמר (8) לאמר הן ישלח
איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף
הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושבו
אלי נאם ה' א"ר יונתן גדולה תשובה
(9) שמקרבת) את הגאולה שנאמר (10) ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב מה טעם ובא
לציון גואל משום דשבי פשע ביעקב אמר
ריש לקיש גדולה תשובה שדוחה נעשות
לו כשגגות שנאמר (11) שובה ישראל עד ה'
אלהיך כי כשלת בעונך הא עון מויד הוא
וקא קרי ליה מכשול איני והאמר ריש לקיש
גדולה תשובה שדוחה נעשות לו כזכות
שנאמר (12) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם (13) חיה) יהיה לא קשיא כאן
מאדבה כאן מיראה אמר ר' שמואל כן
נחמינו אמר ר' יונתן גדולה תשובה שמארכת
(14) שנותיו של אדם שנאמר (15) ובשוב רשע
מרשעתו (16) חיו) יהיה אמר ר' יצחק אמרי
במערכא משמיה דרבה בר מרי בא וראה

זנות מה יעשה שלל ימטא: הכי גרם בספרי משה אמר יכתב
סורתי שנאמר וי' לא האמנתם. בכל מקום שנכתב מימחו סס
נכתב סרסונו אלמלא ימחא למכתביה זמנין טובא: לשתי נשים.
שלוקות: אחת קלקלה. ומהו והסרו בה למקלות כך דור המדבר ממו
במדבר שהאמינו למרגלים (17) משה) מ'
נמדבר על שמו נא המוריס אמר
יכתב סורתי שלל ימטו ח"ק איני
קלקלתי ממות: פני שביעית. תלמיס
שלל נישלו כל זכרן ורממלא אמר
והיתה שנת הארץ לכה לאללה (יחקה)
(18) לאללה ולל להספק: מפרסמין
את החנפין. סהן רשעים ומרלן
עלמן כלריקים חס יס מיכר במעשיו
מלוה לפרסמו מפני חילול כסם שני
לדס למידין ממעשיו שפסולין עליו
סהו לדיק ועוד כשכא עליו פורענות
כי גלס אומרים מה העול לו
ויכמו: שנאמר וישבו דיוק מצדוק.
ספיה דקרא ונחמי ממשול לפניו חני
ממלא לידו מטע גלוי לכל שיכס לו
ידעו את מעשיו: המוחלסין. רשעים
מתוך שלותם הם יושני ומסרתינן
בעבירות: והרשות: הרנטו:

מקבדת בעליה. שנאמר (19) שמתו (6)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל לחיו (7)
ולואי שתהא יציאה. ממנה בלא מטע
כניסה: נפיק דרינא. להיות דן דין:
בלבו

שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדינת את חבירו (1) בדברים ספק מתפייס
הימנו ספק אין מתפייס הימנו וא"ת מתפייס הימנו ספק מתפייס בדברים אבל
הקב"ה אדם עובר עבירה בסתר מתפייס ממנו בדברים שנאמר (2) קחו עמכם בדברים וישבו אל ה'
עוד אלא שמחוקק לו טובה שנאמר (3) וקח טוב ולא עוד אלא שפעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים שנאמר
(4) ונשלמה פרים שפתינו שמא תאמר פרי חובה ת"ל (5) ארפא משובתם אהבם נדבה תניא (6) היה ר"מ אומר גדולה
תשובה שבשביל (7) יחיד שעשה תשובה מוחלין (8) לכל העולם כולו שנא' ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב
אפי ממנו מהם לא נאמר אלא ממנו (9) היכי דמי בעל תשובה אמר רב יהודה (10) כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם
ראשונה ושניה (11) וניצל הימנה מחו"ר רב יהודה באותה אשה פרק באותו מקום א"ר יהודה רב רמי
כתיב (12) אשרי נשוי פשע כסוי חטאת וכתיב (13) מכסה פשעיו לא יצליח לא קשיא הא בחטא מפורסם
הא בחטא שאינו מפורסם רב וזמרא רב טוביה אמר רב נחמן כאן בעבירות שבין אדם לחבירו (14) כאן
בעבירות שבין אדם למקום תניא ר' יוסי בר יהודה אומר אדם (15) עובר עבירה פעם ראשונה מוחלין לו
שניה מוחלין לו שלישית מוחלין לו רביעית אין מוחלין לו שנאמר (16) כה אמר ה' על שלשה פשעיו ישראל ועל
ארבעה לא אישבו (17) ונאמר (18) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר מאי ואומר וכי תימא הני מילי
בציבור אבל ת"ש הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (19) מכאן ואילך אין מוחלין לו שנאמר
על שלשה פשעיו ישראל ועל ארבעה לא אישבו (20) ת"ר (21) עבירות שהתורה עליהן יו"א זה לא יתורה עליהן יום
הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יו"א אחר ואם לא שנה בהן חזרו והתורה עליהן עליו הכתוב
אומר (22) כככל שב על (23) קיאו כסיל שונה באולתו (24) רבי אליעזר בן יעקב אומר ר"כ"ש שונה משובת שנאמר (25) כי
פשעו אני אדע וחטאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים ככל שב על קיאו וגו' כדכב הונא דאמר רב הונא
כיון (26) שעבר אדם עבירה אחת והתרה לו התרה לו סלקא דתתך אלא אימא אנשית ענשית לו כהיתר
(27) צריך לפרוט את החטא שנאמר (28) אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי וזה דברי ר'
יהודה בן בבא רבי עקיבא אומר (29) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה אלא מהו שאמר משה ויעשו להם
אלהי וזה כד"ר ינאי דאמר ר' ינאי (30) אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע כסף זהב שהרבית
להם לישראל עד שאמרו די גרם להם שיעשו אלהי וזה שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל משה
ודוד משה אמר יכתב סורתי שנאמר (31) וי' לא האמנתם כי להקדישין דוד אמר (32) אל יכתב סורתי
שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה משל דרמשה ורוד למה הרבר דומה לשתי נשים שלקו בבית דין
אחת קלקלה ואחת אכלה פני שביעית אמרה להן אותה שאכלה פני שביעית בבקשה מכס הודיעו על
מה היא (33) לוקה שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה הביאו וזהו שביעית ותלו בצוורה והיו מכריזין
לפניה ואומרין על עסקי שביעית על לוקה (34) מפרסמין את ההנפין מפני חילול השם שנאמר (35) ובשוב
צדיק מצדוק ועשה עול ונתיי מכשול לפניו תשובת המוחלמין מעבדת הפורענות ואע"פ שנחתם עליו
גזר דין של פורענות שלות רשעים סופה תקלה והרשות מקבדת את בעליה ערום כנסם לה וערום יצא ממנה
ולואי שתהא יציאה כביאה (36) רב כי הוה נפיק למידן דינא אמר הכי בצבו נפשיה לקמלא נפיק וצבו ביתיה
לית הוא עביד וריקן לביתיה אויל ולואי שתהא ביאה (37) כיצאה (38) רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי

(6) ויחוקקו ויפיי' ח'ת'
ש'ב'י'א'ה' (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

הנהגות הב"ח

(6) גבי ח"ר יחנן כי
י"ב פ"ח ר' יוחנן אמר
עד ולא עד בכלי וכו' ח"ר
יחנן הכי וכו' אמר ר'
יוחנן גדולה תשובה וכו'
אלו בלא ה' לא קשיא
ביקרי לא לצבור ח"ר וכו'
הגליל גדולה תשובה
שמתיבה בלילה שנאמר
וכא לנין וכו' ח"ר יעשה
וכא לנין גואל שמוס
ולבטי שפע ביעקב אמר
ר' יוחנן גדולה תשובה
שמתיבה בלילה לעולם
שנאמר שמו חטטו ועשו
צדקה מ' קריבו שפתי
לכל ודנקי להגלות אמר
רש לקיש י"י (7) שם
גדולה תשובה שמתיבה
ימיו ושמויו על חס:
(8) שם מקיבו את חבירו
ספק מתפייס לו כ"ל
ותינה בדברים נתקן:
(9) שם וחל"ל מתפייס
הימנו ספק מתפייס ממנו
בדברים וכו' אלל מוד
סקינה לזינו קן חלס עובר
(10) ש' יחיד עששה
תשובה מחל"ן לו ולכל
העולם כולו: (11) שם
פסק לרשעים ושני
ויפייס הימנו מחו"ר
יהודה כמקרה אש
לואימו ספק ובלאומו מקום
ל"ל: (12) ש' שם ריש אמר
אין צריך שנאמר אשרי
נשוי פשע: (13) שם וילוי
שנאמר כילא טעלה וכו'
הוה חו' למתובא אהמיה
למר י"י מ'ל' ותיבת
דכא י' הוה יפיק מ' עד
וילוי שחא כילא טעלה
נתקן: (14) רש"י ד"ה
לרפא שפוטת אל רביס
לפי שגז אלן מן הסיר:
(15) ד"ה שגז אלן לידו
אוקמה העבירה שנכסל כ'
כבר: (16) ד"ה אוקמה
לפני ש' שנכר שם כבר
העבירה ובלאומו ספק
שמתוך וכו' שנכסל כ'
כבר י"י:

תורה אור השלם

א) לאמר הן ישלח אש
אחת ותיקלה
ב) ויחוקקו ויפיי' ח'ת'
ש'ב'י'א'ה' (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

